

Stede, naar ikke andet er vedtaget imellem Parterne. Man har ment, at der i Tilfælde, hvor Sælger og Køber finde det unødvendigt og tidsspildende at udstede Garantidokumentet, ikke er tilstrækkelig Grund til at paabyde en saadan Foranstaltning, og da det afhænger af Køberen, om han vil give Afkald paa Garantien, og det paalægges Sælgeren at godtgøre dette, vil der ydes Køberen den tilfattede Beskyttelse inden for Lovens Ramme, men dog saaledes, at Sælgeren ikke kan tvinges til at give Garanti for Forhold, som ere ham ubekendte. Det tidligere Flertal har vel ikke uden Betænelighed opgivet Lovforslagets strengere Regler, men i Erkendelse af, at der ved den her foreslaaede Ordning af Foderstofhandelen opnaas et ikke ubetydeligt Fremskridt i Landbrugets Interesse, har det troet at burde tiltræde det nævnte Forslag.

Udvalget er af den Formening, at man for Sædehornets og Markfrøets Vedkommende ikke behøver Lovforslagets Bestemmelser, idet man anser denne Handel her i Landet for at være i et saadant Spor, at der bydes Køberne den fornødne Garanti for god og reel Vare i saa udstrakt en Maalestok, som ønskes kan. Selv om der endnu aarlig indføres og sælges en stor Del ukontrolleret Frø, maa det dog indrømmes, at det staar i enhver Købers Magt, ved at henvende sig paa de rette Steder, at forskaffe sig en fuldt ud garanteret Vare. Dertil kommer, at denne Handel, der kun foregaar i en Del af Aaret, vil finde betydelige Vanskeligheder ved Lovforslagets Bestemmelser, saa at ogsaa praktiske Hensyn gøre det ønskeligt ikke at bringe denne Handel ind under Lovens. Udvalget foreslaar derfor helt at udtage dette Afsnit af Lovforslaget.

I Henhold til foranstaaende Bemærkninger er Lovforslagets § 1 ændret saaledes, at §§ 1 og 2 i Udvalgets Forslag angaa henholdsvis Handel med Gødning og med Foderstoffer, medens den sidste Del af Lovforslagets § 1 bliver § 3.

Den gjorte Tilføjelse til Forslagets § 3, Udvalgets § 4, Punkt 2, om Emballagens Mærkning, sigter til at give Køberen en

tydeligere Garanti og at lette Udfindelsen af den, paa hvem et muligt Ansvar hviler.

Udvalget har foreslaaet, at Lovforslagets § 4 udgaar af Hensyn til Mellemhandlerens Stilling, som vil blive besværliggjort, naar han, som selv skal give Forbrugeren Garantidokument, ikke har Adgang til at opnaa det samme hos Sælgeren, ligesom Lovens Hovedøjemed, at værne Forbrugerne, ikke ster fuld Fyldest, naar disse Bestemmelser blive staaende.

§ 5 har med Hensyn til Prøveudtagningen bitt en Del Betænelighed hos enkelte af Udvalgets Medlemmer, idet man ikke fandt Bestemmelsen om tvende af Køberen tilfældig tilkaldte uvillige Mænd som Vidner tilstrækkelig betryggende for Sælgeren; man har imidlertid forgæves søgt at faa dette Forhold ordnet paa anden mere betryggende Maade, og har da maattet indskrænke sig til at foreslaa, at Køberen som det ene Vidne skal tage den Mand, som Sælgeren hertil udpeger, naar Køberen før Varens Modtagelse har faaet Meddelelse herom. Er Leveringsstedet Kjøbenhavn, udtages Prøverne af en af Kjøbenhavns Grossererforeningens Komite udnævnt sagkyndig og uvillig Mand.

Lovforslagets § 6, Udvalgets § 7, hvorved Landbohøjskolen indsættes som Appellinstans, er affattet i Overensstemmelse med, hvad der i forrige Samling vedtoges under en Konference med den daværende Landbrugsminister; kun har man foretaget Forandring i Bestemmelsen om et eventuelt Statslaboratoriums Virksomhed, idet dette skal være, ikke alene en Appellinstans fra private Laboratorier, men tillige skal kunne foretage Undersøgelser med endelig og bindende Virkning for Parterne uden forudgaaet Prøve ved et andet Laboratorium.

Tidspunktet for Lovens Krafttræden ændres fra 1ste Juli 1898 til 1ste Januar 1899 af Hensyn til den fremrykkede Tid.

De øvrige Ændringer ere i det væsentlige redaktionelle og en Følge af Lovforslagets ny Affattelse.

I Henhold til foranstaaende stiller hele Udvalget følgende

Ændringsforslag: